

www.capdd-bihor.ro

www.padureacraiului.ro

PĂDUREA CRAIULUI

CABANA “PEȘTERA VADU CRIȘULUI” - VALEA MIȘIDULUI - PEȘTERA MOANEI

Cabana Peștera - halta Peștera - Peștera Baia Cocoșului - Șuncuiuș - Tabăra “Castel” Șuncuiuș - Poiana Frânturii - Valea Mișidului - Peștera Moanei

Distanța: 12 km

Diferența de nivel cumulată: 292 m+

Timp de parcurgere estimat: 4 ore, numai dus

Marcaj: triunghi albastru

Accesibilitate: în orice sezon

Descoperă: Peștera Vadu Crișului, 2 peșteri mici, cascada Vadu Crișului

Traseul este unul cu grad redus de dificultate, accesibil și pentru familii. Ca o particularitate, traseul poate fi abordat și din stația de cale ferată Șuncuiuș. Astfel poate fi evitată parcurgerea primei părții a itinerarului. Lungimea totală a traseului este de 12 kilometri și acesta poate fi parcurs integral în circa 4 ore.

Drumul începe de la cabana „Peștera”, din Defileul Crișului Repede. După ce traversează podul, traseul ajunge în halta ce poartă același nume precum cabana, „Peștera”. De aici facem dreapta, urmând cărarea ce merge în paralel cu drumul de fier. Pe această porțiune de traseu avem ocazia să admirăm frumusețea sălbatică a defileului. La un moment dat, înainte să ajungem la tunelul de cale ferată, poteca face ușor dreapta și coboară de pe terasament în zona de luncă a Crișului. Pătrundem astfel într-o poiană cu vegetație bogată care, la început de vară, este plină de flori. În față se vede impresionantul peretele de piatră denumit Stâncile Ciunta.

Intrăm într-o mică pădurice și vom observa că traseu o ia ușor către stânga, în timp ce poteca se apropie tot mai mult de malul apei. Itinerarul nostru atinge din nou calea ferată și imediat din acest punct, putem face un mic ocol pentru a vedea Peștera Gaura Cocoșului sau Baia Cocoșului. Peștera, aflată la circa 5 metri deasupra traseului, nu este altceva decât o galerie orizontală, descoperită întâmplător pe amplasamentul unei vechi cariere. Interesantă este porțiunea verticală a cavernei, pe cât de bogat concreționată, pe atât de greu accesibilă celor neinițiați în tainele speologiei.

De aici ne continuăm drumul în spre amonte, pe digul Crișului Repede, către podul rutier aflat în centrul comunei Șuncuiuș. Zona este cât se poate de pitorească, îndemnându-i pe călători la popas. Odată ajunși la pod, îl traversăm, făcând dreapta. Imediat după ce am trecut apele Crișului Repede, avem în fața ochilor o intersecție de drumuri. La dreapta e vechiul cafe-bar din comună, locul plin de povești unde angajații din minerit, industrie odinioară prosperă în zonă, obișnuiau să își bea lefurile. În stânga intersecției există un indicator încărcat de marcaje turistice. Identificăm marcajul nostru, tiunghi albastru, și ne continuăm drumul spre castel. Astăzi bază de cazare și pregătire fizică a CSS Oradea, castelul domină peisajul din Poiana Frânturii. Clădirea a fost reședință de vânătoare a familiei Zichy, una din cele mai vechi familii nobiliare ale Transilvaniei, a cărei istorie coboară în timp până în secolul al XIII-lea.

În fața porții castelului, facem dreapta, urcăm puțin și, după o cotitură spre stânga, începem să coborâm destul de accentuat, spre Poiana Frânturii. Această porțiune de traseu, destul de abruptă, necesită o abordare atentă, mai ales după ploaie sau dacă este acoperită cu zăpadă înghețată. Ajunși în poiană putem admira pretele de stâncă aflat în stânga noastră sau monolitul pe care a fost clădit castelul de la Șuncuiuș.

Trebuie știut că în Poiana Frânturii se află gura de acces către cea mai mare peșteră din România. Peștera Vântului are peste 40 de kilometri de galerii subterane, face parte din rețeaua de peșteri speoturistice ale Pădurii Craiului și poate fi vizitată numai în grupuri organizate, conduse de un ghid.

După ce am traversat poiana, trecând pe lângă căsuța de lemn aflată la capătul podului suspendat, intrăm în pădure. Urmăm un traseu care urcă și coboară domol, pentru ca în cele din urmă să ajungă în Valea Mișidului. Odată ce atingem cursul pârâului, pornim spre dreapta, în amonte. Începem să urcăm prin pădure, traversând de câteva ori apa și admirând frumusețea acestei văi sălbatice și înguste, în care până și soarele pătrunde destul de greu. După ceva mai bine de 5 kilometri facem dreapta, abordând pieptiș versantul. Nu urcăm prea mult și vom descoperi Peștera Moanei. De fapt, avem în față un complex de peșteri, deasupra Peșterii Moanei, aflându-se un alt gol subteran, cunoscut sub numele de Peștera Lesiana sau Peștera lui Cotuna. La această peșteră, care are 139 de metri lungime, se poate ajunge relativ ușor, urcând pieptiș – cale de vreo 50 de metri, poteca ce pornește de la Peștera Moanei. Peștera are trei săli, însă doar cea mai îndepărtată dintre ele prezintă stalactite și stalagmite. Drumeții vor fi impresionați de cele două intrări ale cavernei și de pragul din piatră care, în perioadele ploioase, devine o frumoasă cascadă subterană. În adâncuri, unde accesul turiștilor este interzis dar și periculos, Peștera Moanei are plaje de nisip, cascade, fenomene de prăbușire, galerii meandrate și câteva concrețiuni.

Drumul de întoarcere, de-a lungul Văii Mișidului, poate să pară lung, dar frumusețea peisajului compensează din plin efortul depus. Ne putem continua drumul în aval, de-a lungul potecii, până la confluența Văii Mișidului cu cursul Crișului Repede. Aici, după ce traversăm podul suspendat, suntem la doi pași de Peștera Unguru Mare. De fapt, și ea un complex carstic ce se urcă pe mai multe nivele. Fiind unul dintre obiectivele turistice emblematice ale Pădurii Craiului, peștera trebuie vizitată. Aici au fost descoperite urme de locuire ce datează încă din epoca pietrei. Mai mult, peștera a fost vreme de milenii locuință, necropolă sau adăpost pentru păstori. Portalul cavernei, înalt de 32 de metri, este la fel de impresionant ca sala aflată la intrarea în peșteră. Peștera Unguru Mare este și adăpost hibernal pentru câteva colonii de lilieci care numără mii de exemplare. De aici putem să revenim în Șuncuiuș, pe drumul ce urmează cursul Crișului Repede în aval și apoi la stânga, pe DJ 1081.

